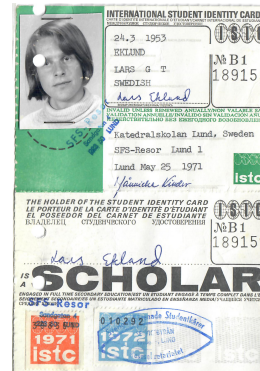

Resebrev Nr 54

10-21 oktober 1972

KÖPENHAMN-PARIS- LIECHTENSTEIN-SALZBURG

Omstart på min första resa till Indien hösten 1972, 19 år gammal. Tågfluffade med årets andra Interrail-kort för resan genom Europa. För först till Paris och hälsade på Kicki Gustafsson, därefter direkt till det extremt vackra furstendömet Liechtenstein och dess huvudstad Vaduz. Sedan till musikens högberg Salzburg i Österrike

BUCHS, SCHWEIZ

VADUZ

Interrail-färd till Paris, där jag hälsade på Kicki, sedan tåg till Liechtenstein och vidare till Salzburg. Riktning Indien!

Skjutbad intill Malmö av ...
 knappt något folk på - Köpte på NK en häring för 1.95.
 Svett i väntsalen i Köpenhamn och skrev dagbok i 3 timmar
 fötterna. Så Parispressen 21.10. Jag ...
 två jättehemska amerikanska taggluffor (det
 stället föresten författaren av en ...
 sin nägorlund. Vaknade i Rukh ...
 orenomhänglig dimma. Väl ut Rukh ...
 sken äter solen. Paris 15.15, där ...
 Ingrid tog emot mig på stationen ...
 var det jag middag, redan gick vi hem till Ingrids
 familj. Anna & Hubert. Ingrid visste inte om A.H.
 tyckte illa om ifall jag övernattade hos dem.
 Närför försökte vi skaffa annan logering. Men:
 Elsa var inte hemma, vandrarhemmet blev fullt
 alla hotell vi frågade på (ett 20-tal) var också
 fullbelagda. De gav vi upp och Ingrid ringde hem
 och frågade om mig - och det gick fint för mig att
 sova där. Ingrid och jag var på en pizzaria på kvällen
 och åt, drack vin, åt glass och drack kaffe. Jag
 redogjorde för allt som hänt i Sverige den sista
 månaden, och det är ju en hel del. Jätterovigt
 träffa Ingrid. Idag har jag i stöpregn varit på
 Impressionismuseet och njutit av konst och
 varit i Notre Dame-kyrkan och njutit av stillheten
 och storheten. Jag ringde Elsa, och skall hem till henne kl 18.
 Just nu väntar jag på att klockan skall bli 18, och då skiva smörg
 på vandrarhemmet. Ingrid har jobbat hemma idag, och är nu på
 Alliance Française - språkskola för utlännningar.
 Kallt, regnigt och mättat på krusen - skicka snart vidare till Wien och bort mot värmen i Italien.

Division C.A.P., 30, avenue Jean-Jaures - 94 - Arcueil
 PROCÈS MEXICHOME

Les Photographies ALBERT MONIER
 C.A.P., 30, avenue Jean-Jaures - 94 - Arcueil
 PROCÈS MEXICHOME

S - Le Qual d'Anjou, vers l'Hotel de Lauzun

CHIE...
 NELAI...
 QUE...
 PROTECTION DE LA NATURE

Fam. Eklund
 Neptunusg. 2
 223 57 LUND
 SUÈDE

Skru till Istanbul. och ni heller ni hyr ni bilar i Italien.
 Hälsa alla jag känner i Italien.

10.10

Delade kupé på natten med två heuliga tegluffande amerikanska flickor. De låg på varsin sida om mittgöngen, jag låg rakt över densamma närmast dörren. Rätt obehägnat i och för sig, men jag sov rätt fint. Som turade fick jag kina flickornas garnnyttan och det var bra. Vid varje station öppnades dörrarna av nyfikna som sökte sittplats, men vi hade bett ut oss så att ingen försökte komma in och ta plats. Kl 7.30 steg jag upp och vi köpte kaffe alla tre. Utte var det nu en ogenomtränglig dimma och det var ju inte så underligt ty det var Ruhrdistriktet vi för igenom. Här kom det nu på många människor och snart var det fullt i kupén. Väl ute i Ruhr och efter Köln stack solen fram och väl i Belgien var det jättefint väder. Första gången som jag befann mig i Belgien faktiskt. Inget fascinerande första möte, det var rätt fult. Jag var hött fortfarande så jag vilade så mycket det gick. Tåget var försenat och först 15.15 var vi på Paris Nord. Under resan hade man kontrollerat mitt pass 6 gånger och biljetten 5 gånger.

Bar ut ryggsäcken, Ingrid's stora väska, min axelväska samt kassen med Elsas vörbröd och kvävispen jag köpte igen på NK på vägen in till teglförjaren i Malmö. Börjar vandringen från tåget ut på stationen men genast upptäcker jag att Ingrid kommit för att möta mig och vi blir jätteglada att åter ses och kramas om varandra. Så tar vi tunnelbanan till nära den plats där Ingrid bor hos bekanta till Karin: Anna och Hubert Freyrsingens. Vi gick in på en bar och jag fick mig till liss mat efter resan så jag bara åt mina 70 mackor. Sedan hem till Ingrid's hus, hälsade Hubert som är konstnär, och kollade Ingrid's rum. Det märktes (att jag inte kunde få bo där på stämningen) och därav blev jag rätt besviken. Utan entusiasm ringde jag till Elsa, men hon var inte hemma. Efter att ha fått följde Ingrid med till vandrarhemmet på Boulevard Kelleman för att jag skulle ta in där. Där stod nu 18.15 en lång kö av folk och vi ansåg oss till den. Emellertid verkade det inte vara någon rotation på stället utan vi stod och väntade oss en meter i kvarten. Efter en 45 minuter meddelades det plötsligt att det var fullbelagt. Vi drog oss åter till tunnelbanan. Nu skulle vi ut och leta efter hotellrum. Vi frågade på ett med det samma, men de skulle ha 21 FF för ett entel-

men och det ansåg jag vara alltför blodigt. Tunnelbanan till St Germain, student kvarteren. När gick vi ut i närmare 2 timmar, besökte alla hotell vi såg från de rjastiga bakgårshotell till fina lyxiga men överallt var det komplet om jag ville bo enkelrum. Slutligen fick jag Ingrid att ringa hem och fråga om jag inte kunde få bo hos dem. Hon ringde och jag fick lov. Nu var alltså logiplogan löst och vi kunde koppla av och besöka en restaurang. Im på en pizzeria, nära St Michel, med skön stämning. Beställde en pizza och en flaska vin. Snackade så med Ingrid om allt som hänt i Sverige, om alla människor. Då jag har med mig min dagbok kunde jag läsa utdrag ur den en del betydelsefulla dagar. Ingrid skall förresten få äran att förvara dagboken åt mig nu i höst, så den inte blir tappad någonstans i Asien. Efter maten tog vi glass och kaffe. Vid 22.30 tog vi ~~tunnelbanan~~^{och bröt} upp och promenaderade hem. Kemmo hjälpte jag Anna f.f.g. De verkade inte särskilt bemyndade över att jag kom dit. ^{dock} Trick inte sova i den ledige sängen i Ingrids rum utan blev anvisad till soffan i vardagsrummet. Efter maten på läget var detta dock som himmelsket. Anna jobbar på SAS, har varit kollega med Karin i Stockholm. Kullert är mångspråkare, mest dock konstruär.

11.10

Upp när de andra gick upp, och fick fransk frukost.

FÜRSTENTUM LIECHTENSTEIN
 Schloss mit Falknisgruppe 2566 m
 Schloss, Rheintal und Säntisgruppe 2504 m
 Partie mit Schloss gegen Süden
 Städtle mit Rathaus, Hotel Engel, Hotel Real und Schloss

Vaduz 13.10 kl 12.50 "Helsingfors" var för
 Pa i östersände. Ein

Postcheckkonto
 erleichtert Ihren
 Zahlungsverkehr

... mellan Schweiz och Österrike) och tog därpå en buss till
 Liechtensteins huvudstad, där jag nu befinner mig
 uppe vid fristliga slottet (se bild). Liechtenstein
 är högt industrialiserat och bevarar sin särart trots
 att landet i det mesta är fullständigt integrerat med
 Schweiz. Liechtenstein har 16000 invånare, varav
 1000 bor i Vaduz och 4800 i sevärd huvudstaden
 som alltså inte stort. Värdet är fantastiskt, precis som
 det ser ut i fjärrsyn. Träden är underbara, med
 sina vackra höstfärger och kontrastera fint mot
 de gröna lodiga ångarna där korna går och betar.
 Vaduz är omgivet av höga berg som he rider,
 Rhen flyter på den fjärde. Det är denna isolering
 som möjliggjort att Liechtenstein är självständigt,
 det har aldrig kunnat i övrigt.
 Besökte Elsa den kvällen i Paris och blev lycklig och
 meddelar. Hon blev fantastisk glad över värdskapet och
 vägen. Hon var jag hemma hos jagid värden hade
 degen och hjälpte till att baka. Hon följde mig till
 hotellet igen kvällen. Det är det värsta med att resa
 omkring: Att skiljas, att säga farväl och gå
 bryta upp igen när man väntar sig ut och fara
 vidare för att söka efter något bättre. Det är denna
 längtan som kan få en vidare, utan rädsla blir man offer
 för hemlängtan. De är det som kan skilja. När man i en stor-
 stad kommer i besökslighet, i inte för husen, eller mest och värdet är
 konst. De undrar man vad man skall ut och göra.

Reproduktion verboten

Fam
 Eklund & söner
 Neptunusg. 2
 223 57 Lund
 Schweden

in skiljer från det schweiziska turistbrevet

Hej! Salzburg 16.10 kl 12.30

Alpenblumen auf Schynige Platte
 skicka brev om några dagar,
 först skina det färdigt lock.
 stein underbart, ute och
 le hela e.m. Buss tillbaka till
 tog över gränsen t. Österrike t. Feldkirch
 g från och tillbaka för att slippa vänta
 all station. 0.32 - från Bregenz, närligg
 gburg, dit jag anlände 9.58. Sov fint, då
 mde träffa i hop sätens till liggplatser
 scinerad av Salzburg. Det står Prag
 om skönhet och hävsel. Den liknar Prag,
 teing en flod, mellan 2 höga berg, ett
 oft på era berg, underbara stadsområden
 gen, fantastiska arkitektur, hövliga
 skor, en skålande sol och underbara
 höstfärger. Men vad inte Prag har: Här
 it, mättlig trafik, fina caféer, en
 idspiegel, trots att staden har 130 000 inv.
 it flödande kulturliv. Ikväll skall jag på
 i Mirabellpalatset och höra på Salzburags
 hio spela verk av Haydn, Mozart och Dvorak.
 n kostade mig 13 kr. Bor på ett modernt
 them fast och måste upp kl 6.30 och lägga
 45. Igår var jag på katolska messa i Fransiskaner-
 för att höra på musiken skrivna av Haydn,
 els e.m. ute och vandrade, upp till slottet och runt på
 berg. Sagolikt i det sköna värdet.
 t allt skilja Wien, då jag hört så mycket negativt om den staden, Salzburg har allt det

INTERNATIONALER
 SOMMERFEST
 FÜR BILHÄNDE
 KUNST
 SALZBURG
 Juli-August

Fam
 Lars Eklund
 Neptunusg. 2
 223 57 LUND
 SCHWEDEN

... till Belgien
 Skriv till
 Beirut me.
 (26.10)
 det förhög som Wien hemmen saknar det

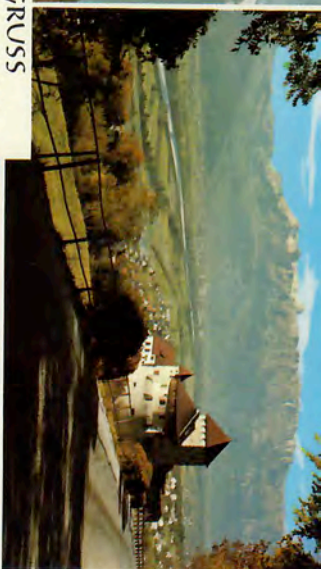

Old. Union

GRUSS
AUS VADUZ

Schynige Plat

Hej igen!

Salzburg - ett mästerverk bland städer, liggande omkring floden ~~Salzach~~^{Salzach},
mellan två höga berg, ^{Mönchberg och Kapuzinerberg} som sedan gammalt bildat grundstomme för staden och som
har hingat densamma att inte växa ut åt mer än två håll, en småstads-
prägel ~~och~~ hots att staden har 130 000 invånare, en underbar arkitektur,
ett föödande kulturliv med konserter i mångfald varje dag och utsökta museer,
fantastiska grönområden, och på de två håll staden inte växt ut på börjar landsbygden
omedelbart, det sagolika borgen högt upp på det ena berget - Mönchberg, som helt
dominerar staden, de fina restaurangerna och kaféerna, de jättesköna, helige
människorna - allt detta gör Salzburg till den i särklass heligaste större staden
i Europa, ännu bättre än t.o.m. Prag, ty här är rent och trafiken måttlig.

Jag är alltså i Salzburg, och är helt fascinerad. Att en stad kan vara så
stön. Här har man verkligen ingen anledning till hemlängtan, även om jag
ofta tänker på alla mina kompisar och Pia.

11-10
Låt mig redogöra för händelseutvecklingen sedan Paris. 11-10. Ingrid skulle jobba
hemma idag så jag fick sticka ut på stan ensam och kolla saker. Det regnade idag
men jag hade regnrock så jag kunde ge isällafull. Först till kyrkan Notre Dame,
där det dels pågick en messe, dels visade det av konst, olyckligt nog för messans
skull. Även om man inte är helande, kan man ju ha respekt för de som är där och
inte fotografera dem med blick, som vissa japaner gjorde. Efter N.D. gick jag
bort mot Louven och Tuilerierna för att leta efter impressionistmuseet; men innan
dess fann jag ett annat museum jag gick in på - nämligen det för dekorativ konst.
Emellertid visade det sig innehålla inte vad Arkiv i Lund har utan istället var
det möbler m.m., hela rum inredda med olika franska tidsepokers möblemang.
Rätt skoj och lite folk att hängas med. Väl på impressionisten var det väldigt med
folk och man fick stå i lång kö för att få biljett och sedan var det fullt med folk vid
varje tavla. Jättesköna tavlor dock, Manet, Renoir, Toulouse-Lautrec, Gauguin, ^{van Gogh},
m.fl. Efter detta upp till Madelainekyrkan sedan jag ätit middag på en restaurang
Tunnelbanan hem till Ingrid. Var där till 15:30 då jag stade samtidigt som Ingrid
skulle till Alliance Française. Jag var till vandrarkhemmet vid Porte d'Italie.
Det öppnade inte förrän kl 18, så i väntan gick jag in på en sawering i närheten
och drack kaffe. Sken bort hem, till Pia och till Anders Olsson. Kl 17 gick jag till

hemmet. Utanför den lästa grinden började folk samlas. Jag hjälpte en fettskevlig holländare som
liksom jag precis har gett ut gymnasiet. Smakade med honom om allt möjligt inför min
resa till späckhushuset i Belgien. Kl 18 tog jag och säkrade en god plats i köen
och fick således plats på hemmet, men först 18.30. Jag hade på morgonen ringt Elsa,
hon var hemma och jag blev bjuden på middag kl 18. Nu skyndade jag mig, men då
jag ringades bytte tunnelbana 4 ggr och jag redan gick fel, var jag framme först 19.30.
Ringde på och kom in till en jätteorolig Elsa, hon hade så undrat över min
bortbovaro. Nu bjöd hon emellertid på ^{morgon} ~~kvällen~~ hyllning, potatis, grönsaker ^{hitt eftervänt}
en nydamerikansk frukt med grädda. Till dricka först whiskyrogg, sedan vin och av-
slutningsvis ~~de~~ plommonlikör inför Andorra. Som vanligt var hon enormt
skersig och orolig över att jag misslyckats till att vi åt i köket. Och så
späcksam förtas. Hon ville veta allt om hur jag blivit sjuk, vad "mamma tyckte om
telefonnumret inför Paris", om slakten och moster Gunnar eventuella män.

Vörtbröden och rispen gjorde henne överlycklig, salig. Genast skar hon
upp ~~ett~~ några skivor bröd och bjöd på.

Jag hade mina saker kvar hos Ingrid och de måste jag ha på vandrarhemmet.
Därför ringde jag till henne inför Elsa 21.30 och undrade om hon kunde komma
dit med dem. Hon tyckte emellertid det vore bättre om jag kom ut hämtade
dem själv. Bröt upp från Elsa, hon följde mig ut på gatan för att visa
vägen till tunnelbanan, och sade farväl. Nu snabbt som ögat till Ingrid
vid, vån klockan var likväl 22.30. Men det gjorde inget, väntan för Ingrid
tyckte vi skulle gå ut, och det gjorde vi. Gick runt en stund och gick
sedan in på en servering och beställde kaffe och likör. Tick så
räkningen: Kaffe 1.20, likör 5.00. Runt. Salt och samtalade om gemensamma
ämnena, om hund, kompisarna m.m. Ingrid skall få förvara min dagbok åt
mig nu när jag reser. Vid 12 åkte jag hem, sedan jag följt Ingrid
hem, och väl vid vandrarhemmet finner jag att det är stängt.
Området är läst, men lyckligtvis kommer samtidigt som jag några andra,
och de kör ner till ett hål i staketet. Igenom detta kör jag bara för
att finna att även mitt hus var läst. Sovrumsfönstret hade galler för. De
kort till huvudbyggnaden där fanns rätt mycket folk. En annan kille i samma
situation frågade en föreståndare och fick veta att ett fönster stod öppet i vänt

hus för sådana som oss. In genom detta och bort till mitt rum och min säng, bara för att finna att den är ockuperad av någon annan. Jag har inte lust att väcka upp hela rummet speciellt som jag vet att de här på hemmet dekligen gör fel och ger en säng åt två personer. Lade ut mitt lakan på golvet och låg en stund. Men så upptäckte jag att en säng är ledig även om det ligger ett lakan på. Jag kliver upp och lägger mig där. Skönt. Minner just somna så ruskar en kille mig i axeln och ~~frågar~~ frågar om jag har tillfett till den sängen. Jag säger nej, men förklarar fallet med min egen säng, och erbjuds mig att genast överlåta sängen åt honom. Men, killen var jättelurvig och ville inte ställa till berran så han erbjöd sig att sova på golvet. Jag tackade såmjukt och kunde så sova vidare.

12.10

Upp 9.30. Dagens första känsla blir desperation. Min axelväska med dagböcker, kamera m.m. är borta. Jag hade ställt den under en säng och nu var den väck. Alla i rummet hade redan gett. Det känns så hopplöst för chansen att få grejerna tillbaka är så minimal och dagboken täcker det senaste halvåret. Det vore som om den tiden skulle ruddas ut. Tänkte att jag i alla fall kunde kolla i de övriga rummen för kanske hade tjuven bara plockat till sig kameran och redan lämnat väskan. Dagens andra känsla blir våldsam glädje, ty i det första rummet jag tittar i står min väska på en säng, ~~och~~ allt är orört. Sådan enorm tur. Käkade punktost och tog sedan tunnelbana hem till Ingrid. Hon skulle baka idag, så därför satte jag mig i köket. Jag beslöt att skriva ned så mycket som möjligt i dagboken innan jag lämnade den. Skrev som berättat ned allt som hände i fjóra veckan, måndag, tisdag, onsdag och större delen av torsdagen. Viktiga dagar allihop. Hele tiden fick jag avbryte och hjälpa Ingrid med olika faser av bakandet. Dessutom tillagning av ^{lunch} middag kl 13 för oss och Hubert. Lever, potatismos, lok. Vin till. Gott. 15.30 måste Ingrid till Alliance Française men jag fick lov att stanna en stund till och skriva samt packa min ryggsäck för att sedan bara komma och hämta den innan jag skulle sticke till tåget ikväll mot ^(eg. mot Wien) Dieckstein kl 22.10 ifrån Östhe Stationer. När jag var klar hos Ingrids tog jag huben till

lovarer och bankkvarteren då huvudpostkontoret ligger där. Väl där var
jag på Poste Restante för att kolla om en, några brev fanns. Men det
gjorde det ej. Nu planerade jag att vänta pengar, ty jag hade endast
2.40 kvar i franska pengar. Alla banker var emellertid stängda så det
smög mig. 2.40 räcker ej, med 20 centimes räknad, till 2 tunnelbane-
biljetter. Följaktligen kunde jag inte äka in/retur till vandrarhemmet
där jag planerat äta den middag jag inte ätit ännu. Bestöt att prome-
nera ut till vandrarhemmet, genom halva Paris. Började att marschera
i rask takt kvarten efter kvarten, över Seine och så utåt mot Porte
d'Orly. Passerade på min vandring det kända Pantheon samt en
stor marknad i 7:e arrondissementet. Varje arrondissement (distrikt)
är som en stad. Jag började i 1:e, passerade 7:e och slutligen
genom hela 13:e. 16 tunnelbanestationer. Marschen tog drygt en
timme, och jag kom ut genant kl 18.30 till hemmet. Satte mig
i dörrummet i väntan på maten kl 19, och skrev kort till dels Annica
och Jörgen, dels Lydia. Träffade vid maten holländaren från
igen samt en holländsk amerikanare. Någon konstig mat var det. Någon
slags potatis och kött-purée. Efter maten var jag borta i min sovsal
och återfann min regnrock som jag glömt i huset.

Sedan tunnelbana för att ta mig hem till Ingrid. Hon skulle dock
på torsdag 18-20, så jag beslutade att vänta lite med min ankomst.
Gick därför av vid 7-stationen alldeles före Ingrids, Gussieu.
Det var dumt, ty nu tog det jättelång tid, för jag hittade knappt
och det var långt ifrån Ingrids. Vid 20.30 var jag dock hos Ingrid. Hon
var ännu inte hemma, men jag fick komma in och sitta med Anne
och Hubert i TV-rummet. Bjuden på vin. Snackade med dem. Skrev
kort till familjen Gustavssons. 21.15 hade ännu inte Ingrid kommit, men
jag måste ställa. I väntan på mig, berättade händelserna och satte på mig packningen.
Just då kommer Ingrid. Hon hade fått fel tid på kören, den var mellan
19 och 21. Hon skulle nu följa mig till tunnelbanan, Anne tog mig
20 centimes för att klara av 1.30 till biljetten. Sade farväl till
Anne och Hubert, de var jättehjärliga och de förklarade att jag

gärna fisk bo hos dem inatt om jag sämssade teget. Tänk om de
segt det när jag var ^{här} första gången, då hade ~~det~~ jag sluppit oroa
över hur de ställde sig till mig ^{och hur man skulle säga}. Till T-banan, hade ett gripande
avsked med Ingrid innan jag störtade ned i underjorden. Fisk vänta
på tåg så först 22.05 var jag på Gare del Est. Det blev till att resa
snabbt som ögat till mitt tåg. In i en vagn och fanns en kupé med
endast ~~tre~~ ^{fy} andra personer. En äldre man och så en jättetrevlig
filipinier samt en bystheten danska. försökte få en lämplig
sövnställning men det var värt by danskan tog två platser till sitt för-
fogande, jag hade ~~ett~~ ^{en}. Efter en stund erbjöd sig smallekvid filipinieren
att vi skulle skifta plats. Man satt ändå upp, medan jag ville ligga ned.
Nu hade jag också två platser och lade mig nägorunde tillrätta. Tyvärr
var det en faktor som omöjliggjorde behaglig sömn, och det var
värmes. Det måste varit ngt fel på värmes (den var automatisk och
vi kunde ej reglera) ty det var hett som i en bakugn i kupén. Man
fullständigt kokade. Med järn och mellanrum klingades jag ut i kori-
doren och låta kallluft strömma på mig.

13.10

Vaknade för gott vid 8.30. Nu hade de andra gått av. Tøget befann
sig i östra Schweiz, efter Zürich. Ute rådde en våldsam dimme,
men den lättade upp vid 9-tiden och istället blev det solskin och
klarblå himmel. 9.15 kom vi försenade till Buchs, och där steg jag av
eftersom bussar till Vaduz i Liechtenstein avgår därifrån. Buchs var
en liten, skön schweizisk småstad med lagom mycket folk och en aning för
många bilar. Vandra från stationen huvudgatan upp, köpte i en affär en
bråk vaniljpudding och åt denna marshiga sötsak bli min frukost. In på ett café
som verkligen var nöjning. Det verkade gemmaldags, fullt med folk tog sitt för-
middegskaffe och alla, bithäden och kunder, var hevliga och glada. Drack en kopp
kaffe med mycket grädde till, samt utnyttjade toaletten. Efter detta gick jag
en runda i stan i väntan på 11-bussen till Vaduz. En liten fin rjö fanns
mitt inne i Buchs och där var fullt med lekande barn i det sköne solskenet.
Bussen till Vaduz var postbussen, som tog passagerare. 2 Schweizer Franc
kostade resan som tog 15 minuter. Liechtenstein och Schweiz har fullunion

så det är ingen bevakad gräns. Gränsen utgjordes av floden Rhen, man
bare för över den stora bron så var man inne i landet där man har FL
på bilarna. Någon skillnad i prisa om hus och människor mellan Liechtenstein
och Schweiz finns inte, det är bare faktumet att Liechtenstein är en fr stat
under en furste som ~~ger~~ ^{ger} landet sin särprägel. Man gör stora pengar på
turism och primärskattutgivning, men turistbrochureerna påbörjar att landet
inte är något Disneyland utan en modern industristat med flera stora före-
tag, som uppsätter större delen av befolkningen på 16 000 invånare ~~stadens~~ ^{Huwald-}
~~stadens~~ ^{stadens} Vaduz ~~är~~ ^{är} förresten inte längre störst i landet utan det är staden
Schaan, på vägen mellan Buchs och Vaduz, med 4800 inv. mot Vaduz 4000.
Dessa ligger städer ligger alldeles vid Rhen, sedan sträcker sig landet flera
mil inåt, men det är otillgängliga bergsområden. Orsaken till att inte Liechtenstein
blivit en del av Schweiziska Edsförbundet är just dess otillgänglighet och
svårigheten att underkiva det.

Kom till turiststationen och därifrån gick jag en promenad för att kitta på
stan. Det dånade av amerikanska turister, men de höll sig till de stora gatorna
och turistresturangerna lyckligtvis, medan jag försökte undvika desamma.
Köpte vykort och primärke. Skrev ihop ett kort hem och skickade. Så
smärningom kom jag, efter att ha gått i en halvtimme ~~up~~ i repentin upp-
för berget som Vaduz ligger nedanför, ~~och kommit~~ upp till furstlige slottet
som behärskar Vaduz stadshild. I motsats till många slott var detta inte
tillgängligt för obehöriga, eftersom fursten och hans familj fortfarande bodde där.

Satte mig utanför slottet på en bänk i solkenet och satt länge där och filo-
soperade, skrev kort till Pia och hem. Denna bänk stod på en promenadväg som
ledde in i skogen och uppåt på berget. Började promenera den, passerade en
stor äng på vilken en mängd kor alla med klokar och halben stod och betade.

Därefter fortsatte stigen i serpentin upp för berget, jag vandrade på för att
komma till toppen. Lyckades inte med det men en god bit. Närmare bestämt 862
m, för då var jag vid en gammal berguin och där slutade den breda stigen.
Sedan fortsatte en liten stig betydligt tråtare upp för när enligt den skylten skulle
det ha 2-3 timmar att nå topp, så det skippade jag. Hade ändå en skön
utsikt över Vaduz och Rhen, ripen min höjd.

När jag mitt en stund störrupe och nykigt lystraden och ensambeten vandrade jag äter ned till Vaduz. Hungrig som jag blivit letade jag nu efter ett billigt måltälle. Alla restauranterna i city var dock dyra turistrestauranter, men jag insåg att även den inhemskas befolkningar måste ju ha något ställe, så jag tog en promenad ut bland bostadshusen. Och visst där ligger en liten oansenlig bar som jag stiger in på. Genast blir man utbuktad av de övriga gästerna, som var en massa svartmuskiga diechsteinske män som tog sig sin öl där. Jag ville ha mat, men de kunde bara tillhandahålla kalla rätter på eftermiddagen. Tog korn med potatis, sallad och öl, som kostade en spottstyver.

Se smörningen tog jag bussen äter till Buchs. Jag hade beslutat mig för att ta natttåget till Salzburg i den feldkirch men de tog utgår ~~en~~^{bara} en station före Feldkirch, i Bregenz vid Bodensjön, kl 0.32 kunde jag lika gärna ta mig dit. Först alltså till Feldkirch. Ställde mig nere på perrongen kl 19.30 och väntade på ett tåg. Förvånade mig dock även att jag blev alldeles ensam stående att vänta. Då ser jag på tågtabellen att det tåget bara gick ~~på~~ december-april. Nästa tåg skulle gå 21.05. I väntan gick jag in på stationens 2:a klass-resturang och åt ytterligare en middag. Varmrätt, öl och glass. Satt ändå till tågets avgång och skrev även lite dagbok. Snabbt i Feldkirch, i Österrike. Jag kollar snabbt tågtabellen och finner att tåget till Bregenz skall gå i den plattformen bredvid. Samtidigt ser jag hur de stänger dörrarna på ett tåg som står där, och jag tycker att det står Bregenz på tåget. Busen på men kunde mer än rätta mig så står mitt misstag klart. Det stod inte Bregenz utan Bludenz. Fast det var ~~en~~ rätt tåg men så fel håll. I himme till Bludenz, av där och sedan fick jag uppleva en hyllig väntan på ett försenat tåg till Bregenz. Ingen värme fanns på stationen (och tåget kom 45 minuter försent). Slutligen kom jag till Bregenz, men då var klockan så mycket att det bara blev till att springa direkt till Salzburg (och Wien)-tåget. Att jag far till Salzburg beror på att jag både har hört och läst att det ska vara Österrikes vackraste stad. Wien lär däremot vara alldeles för stort, ha för mycket trafik och vara rätt ogesträvligt, även om staden har en mängd kvaliteter som kan uppväge det.

14.10

Tågets vagnar hade ej hyser utan det var öppna salonger. En fin grej var att man kunde rita ner två motstående säten och få en skön bädd, jättebra.

Sov därför rätt bra, även om värmen ställde till hassel även idag. Nu var det emellertid inte för varmt utan för kallt. 8.30 gick jag upp, och 10.10 var vi i Salzburg. Trill en början rädde en våldsamt dimma på morgonen, men så smann-
gen lottade det upp och blev en underbart fin och solig dag. Stationen i Salz-
burg, som utmärks med alla de institutioner man vill ha där. Könnade
in myggpjäcker på bagageintömningen, växlade 50 Svenske kronor till
236 österrikiska schilling på växlingskontoret, köpte primärken
och ~~lita~~ lada på kort till Pia, skrivet igen, på postkontoret samt fick
lite turistbrochurer på turistinformationens och redde på vägen till vandrar-
hemmet. Det finns två stycken, varav det ene är något finare och
dyrare än det andra. Promenerade nu till det billigare. Väl där var det
stängt till kl 15. Då instället ut på stan i väntan. En jättestor stad med under-
bara byggnader. Kom till Naturhistoriska museet och gick in. Ett helt fan-
tastiskt museum, 5 våningar fyllda med allt ifrån dinosaurier via modeller över
livet i Tibet, skogarnas betydelse till fjägel^(o sjun)samlningar och en avdelning om
människan. Spenderade 1 1/2 tim där. Alldeles mitt emot låg en biograf
och de skulle där visa "Gudsfadern". Jag grep genast tillfället ~~att~~ för
se filmen genom att köpa biljett till 16-föreställningen, och den kostade 20 schilling.
I väntan på kl 16 var jag först i katedraalen och hittade, sedan stack
jag till ~~at~~ vandrarhemmet igen och bokade in. Kostnad - 23 S, inklusive
frukost. Genast efter inbokningen begav jag mig till bion och satt där och
väntade medan folket höll på att samlas. Tullt med älsklige par fanns
där och det var inte utan att man fick hemlängtan.

En stor besvikelse blev det att filmen inte var på engelska som den skall
vara. Emellertid den var inte dubbad utan det verkade som om man
spelat in en parallellversion på tyska för de rörde munarna efter vad de sade.
Jag förstär en del tyska, men är men dels hött och dels länge, invecklade
samtal ingår i filmen är det inte konstigt att mycket går förlorat. Men
av det jag fattade var filmen verkligen bra. Höll på ända till kl 19.
Efteråt gick jag på en restaurant och beställde gulasehsoppa och öl. Soppan
kostade 8.90 S, ölen 6. Efter den ölen tog jag en ny, och efter den tog jag
yfterligare en. Medde fint och stannade här och njöt av Salzburgs atmosfär
till 21.45 då jag gick hem och lade mig. Tror att jag skippar Wien och ägnar mer
tid åt Salzburg instället - den är jättebra.

SALZBURG

Austria

15.10

Nog har man blivit väckt tidigt på vandrarhem, men så tidigt som på detta vandrarhem i Salzburg har jag aldrig blivit väckt förr. 6.30 kom föreståndaren in och gjorde och rög till att alla verkligen gick upp. Dessutom utannonserades i högpalatsen att punkost bara serverades till 7.30. Nästa meddelande blev att inget bagage fick lämnas på hemmet, eftersom det skulle stängas idag kl 8 för en månad framåt. Efter punkosten tog jag mine fataliga saker och vandrade ut på stan. Det var mulet och iskallt ute. Gick runt och gjorde intet utom förs, men kl 9 visste jag att det skulle vara en Hayden-konsert i Transsaccanerkyrkan. Kom dit 8.40 och fick en fin plats, kl 9 var det fullproppat i kyrkan.

Musiken började och en kör sjöng skönt. Efter första delen började emellan tid en präst pladdra och sedan utlade det hela sig till att bli en vanlig katolsk mässa med böner och predikan, och musiken kom bara emellanåt.

Det hela var slut strax efter 10 och när jag kom ut från kyrkan så stes solen. Därefter blev det riktigt skönt. Gick runt, på ett tag spelade ett stort band marchmelodier. Då jag fortfarande var frusen gick jag till stationen, hämtade ut min ryggsäck, plockade ut den väntan, rock och handduk och lämnade sedan åter in ryggsäcken.

Därefter gick jag på ett heuligt konditori och druck kaffe samt åt kårter. Nu var klockan 11.30 och jag begav mig till det andra vandrarhemmet, värdstället i en park, en stor, modern byggnad. Bokade in, här kostade det 30 Schilling för övernatting + punkost. Dessutom köpte jag en lunchbidjett för 30, och gick in i den fina matsalen och fick en stor portion kyckling, potatis, grönsaker, soppe före, och efterrätt. Hade köpt en trevlig amerikansk kaffe utanför och vi åt tillsammans.

Efter att ha lämnat mine grejer i mitt eget lästare skåp, begav jag mig ut igen i det fantastiska solskenet. Bestämt att besöka slottet idag. Efter en lång vandring, upp för Mönchberg, på en bred stenlagd gång, kom jag upp till anläggningen. Det var en stor borg med vad det verkade som om det var bostäder i muren, kyrka, burs på borggården och höga torn. Man hade en sagolik utsikt åt alla håll härifrån, bl.a. över Salzburg.

Inne på borggården var det vindskyddat och jag satt därför länge i solskenet. När slottet tog jag mig inte med till staden igen, utan fortsatte bort på

Mönchberg. En helt fantastisk liknande upplevelse, med alla träden i sina
höstfärger, den friska luften och solskenet. Njöt till fullo av det underbara.
Gick och gick, fotograferade, kollade utblicker, satte mig här och där. På en
utrustning tog jag en öl. På en väldig gräntänt låg jag och solade
länge. Vid 16 började solen dala, så jag tog mig ned till staden igen.
Till vandrarhemmet och druckade. Stack ut ryggen på kvällen och
sade efter en konsert men jag kom på att det kanske var bättre att
köpa biljetter förväg, d.v.s. imorgon istället. Nu tog jag mig till en
resturang och köade en mat och drack två öl. Hem 21.

Upp 7.15 för att få äta frukost. Så ut på stan. Idag sken solen redan 16.10
nu¹⁰ i motsats till vad den gjort alla tidigare dagar. Jag var tvungen att
~~läsa ut en~~ resecheck och tog mig därför till American Express kontor på
Mozarttorget. De öppnade emellertid inte förän 9. Då till ^{istället} en biljettbyrå och
hörde om biljetter till kvällens konsert i Mirabellpalatset med musik
av Haydn, Mozart och Dvořak framförd av Salzburgs Klaviertrio. Biljettbyrån
var dock också stängd till kl 9. I väntan promenerade jag upp mot stadens
andra berg, Capuzinerberg, och det var precis som Mönchberg en upplevelse.
Det var ett inhögnat område, p.g.a. att en massa djur hade förts dit
och man gick på parkerings upp för upp för. Morgonsolen mellan träden var
en pärla, och tack vare att jag var så tidigt ute var jag ensam. Även
härifrån hade man fina vyer, ut över Västtyskland (Salzburg ligger nästan vid
gränsen) och över Mönchberg och slottet. Förhoppningsvis beundrade av trädens
färger - det är helt enastående. Något kylslaget men just därför kändes solen
desto skönare. 9.30 var jag åter nede i staden, ~~och jag tog mig till biljettbyrån.~~
De hade biljetter för 66, 88, 110 Schilling. Rätt mycket men nu hade jag bestämt
mig för att gå på en konsert så jag tog en för 66. Sedan till AF,
och lätte ut en 10 \$-check och fick för det 236 S. Hade inget speciellt
att företa mig under dagen utan jag bara drev omkring. På en mjölk-
bar skrev jag kort till Ingrid och Beppe. Var på stationen och kollade
om jag inte skulle kunna ta något tåg någorstans och sedan vända tillbaka
så att jag ändå skulle kunna ta tåget i från Salzburg ikväll efter konserten,
söderut mot Jugoslavien. Inga tåmpliga förhållanden fanns dock alltså.

På stack jag äter ut på stan och gick in i en spiceriaffär för att köpa mat inför kvällens tågresa. Inhandlade yoghurt, bröd, ^{vison} chokladmjölk samt en liten flaska ärtensitkrem. Allt detta kostade bara 25 S. Bestod sedan att besöka ett museum jag hört talas om, för att fördra tiden. Men väl där var det stängt, så det blev till att hitta på något annat. Satt mig på store torget och läste i min bok, i solskenet. Efter en stund skymdes dock solen av hus och då var det inte så behagligt längre. Tröttnat in på ett snoprigt café/bråk och tog en kopp kaffe. Det kostade hela 12 S men det tog jag igen genom att sitta där i väl 2 timmar, skrivande dagbok. Till sist fick jag dock gå, men endast för att ta mig till en restaurang istället, som inte verkade vara någon dyr sådan. Men där mistog jag mig kapitalt. Tog en öl samt skinka och ägg, oh för det hingades jag betala 36 (6kr)! Skrev även här dagbok, ty jag var inspirerad.

19.20 begav jag mig till Mirabellpalatset, ty konserten skulle inledas kl 20, och jag räknade med mycket folk. Och det råkade in - den fina konsertsalen med levande ljus längst fram som enda illumination när musikerna spelade blev fylld till sista plats (Ända är det i Salzburg 3-4 konsert, operor o dyg. varje kväll), men den helt övervägande delen av publiken var amerikanska turister. Klarinettrion bestod av violin, cello och piano. Musiken inleddes med Haydn och sedan Mozart och det var jättefint. Men efter paus kom Dvorak och hans musik är den mest känsloladdade, emotiva musik som man hör och det var det som gjorde det största intrycket på ~~me~~ såväl mig som på hela publiken i övrigt.

Konserten var slut 21.45, och efteråt tog jag mig direkt till stationen. Under kvällens lopp skulle hela 5 expreståg ipån Västtyskland gå till Jugoslavien, så jag hade bra utval. Tog det första, som skulle avgå kl 22.10, mot Split. Det tåget var emellertid en halvtimme försenat och jag fick stå och vänta tillsammans med en 5 andra personer, jugoslaviska gästarbetare.

Man i en kupé där det redan fanns två yngre män och en gammal gubbe. Tåget kom ipån Stuttgart och så gjorde även de - jugoslaviska gästarbetare på väg hem. De 2 yngre således tyska. Läste mig snabbt tillrädda och sov.

De 2 skulle av vid kl 4, gubben vid 6, så från 4 hade jag ett eget säte och från 6 egen kupé. Vaknade vid 9.30, ute var det svagt solsken och naturen vi passerade igenom var karg, ödslig, vilken höga bergsklippaner som

17.10